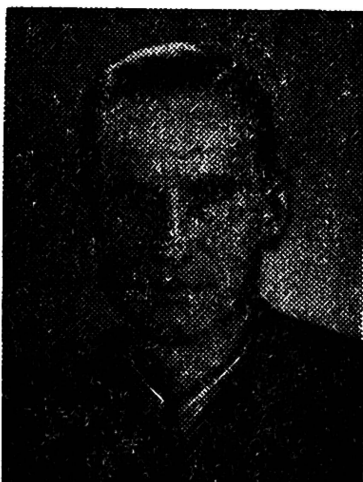

DR INŻ. ALOJZY MLYNAREK (1923—1988)

Докт. инж. Алоизы Млынарэк (1923—1988)

Dr. eng. Alojzy Mlynarek (1923—1988)

A. Mlynarek urodził się 3 marca 1923 r. w Poznaniu, gdzie w 1939 r. ukończył czteroletnie gimnazjum ogólnokształcące. W okresie okupacji pracował jako robotnik kolejowy, a jednocześnie brał udział w akcji tajnego nauczania. Dzieci kolejarzy uczył języka polskiego, historii, fizyki i matematyki na poziomie szkoły średniej.

W 1945 r. złożył egzamin dojrzałości w Gimnazjum i Liceum im. Bergera w Poznaniu — i w tymże roku zapisał się na studia leśne przy Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. Studia ukończył w 1948 r. na podstawie pracy dyplomowej napisanej w Katedrze Botaniki Leśnej pt. „Brzozy rodzime i obce w zbiorze Kórnickim”, ocenionej na stopień celujący.

W okresie studiów zmuszony był pracować zarobkowo, początkowo na PKP, a od października 1946 r. w Zakładzie Botaniki Leśnej, w charakterze młodszego asystenta.

W latach 1949—1954 pracował kolejno w następujących nadleśnictwach: Babki (jako adiunkt), Czerniejewo i Rawicz (jako zastępca nadleśniczego) oraz Kórnik i Jasnepole (jako nadleśniczy). W 1954 r. powołany został na stanowisko Naczelnego Konserwatora Przyrody w Ministerstwie Leśnictwa. W 1957 roku został przeniesiony na stanowisko dyrektora w Wielkopolskim Parku Narodowym, które piastował do 1975 r.

W tym okresie Park przechodził złoty okres swego istnienia. Rozwinęły się prace badawcze, powstała pracownia naukowa i rozpoczął się konsekwentny proces przebudowy drzewostanów. Dr Młynarek potrafił z dużym taktem pokonywać napór zabudowy otuliny i dzikiej turystyki. Niestety, pomimo aktywnej pomocy ze strony Rady Parku i miejscowego społeczeństwa, nie był w stanie zapobiec budowie szpitala PKP i domków wypoczynkowych, gdyż był duży nacisk odgórny. Pomimo wielu trudności nie szedł nigdy na żadne kompromisy, które mogłyby przynieść szkodę Parkowi. Potrafił sobie dobrać odpowiedni personel, którym umiał kierować z dużą znajomością problemów leśnych i ochrony przyrody i z dużą kulturą. Zyskał powszechne uznanie zarówno wśród społeczeństwa, jak i władz leśnych.

W 1975 r. przestaje być dyrektorem Parku i zostaje przeniesiony na stanowisko głównego specjalisty ds. ochrony środowiska w Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych w Poznaniu. Równocześnie podejmuje wykłady i ćwiczenia z ochrony przyrody i naturalnego środowiska człowieka w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Od maja 1982 r. objął na tej uczelni na niepełnym etacie stanowisko docenta kontraktowego przy Instytucie Gospodarki Przestrzennej i Kształtowania Środowiska.

W grudniu 1975 r. Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych powołał zespół ds. organizacji Muzeum Leśnictwa (obecnie Ośrodek Kultury Leśnej) w Gołuchowie. Zespołem kierował, jako pełnomocnik dyrektora OZLP w Poznaniu, dr A. Młynarek aż do utworzenia samodzielnej jednostki.

W lutym 1979 r. dr Młynarek, w związku z chorobą serca, otrzymał rentę inwalidzką, zatrzymując jednak niepełny etat w Akademii Ekonomicznej i angażując się społecznie w Ośrodku Kultury Leśnej, jako sekretarz Rady Naukowej.

Dr A. Młynarek, pomimo rozlicznych obowiązków zawodowych, nie zaniedbuje badań naukowych, rezultatem czego jest otrzymanie w 1970 r. stopnia naukowego doktora nauk rolniczych w ówczesnej Wyższej Szkole Rolniczej w Szczecinie, na podstawie obrony rozprawy doktorskiej pt. „Studium nad ekologią saren, w nawiązaniu do melioracji rolnych w obrębie Wielkopolskiego Parku Narodowego”, której promotorem był prof. dr hab. Antoni Linke.

Zamierzał dr Młynarek kontynuować swoje badania i nosił się z zamiarem habilitacji, na co jednak stan zdrowia już nie pozwolił. Ma jednak na swoim koncie wydawniczym wiele prac badawczych, popularnonaukowych oraz dydaktycznych, na które złożyło się wydanie dwóch skryptów: „Ochrona przyrody i środowiska życia człowieka” (3 wydania) oraz „Ogólna hodowla lasu wg wykładów prof. dr. K. Sucheckiego” (2 wydania). Prace naukowe dr. Młynarka związane są głównie z Wielkopolskim Parkiem Narodowym.

Dr Młynarek był czynnym członkiem Naczelnej Organizacji Technicznej (otrzymał Złotą Odznakę NOT), Polskiego Towarzystwa Leśnego, (otrzymał Złotą Odznakę PTL). Był również członkiem Ligi Ochrony Przyrody i Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz otrzymał Odznakę Honorową „Za zasługi dla rozwoju województwa poznańskiego”. Został również wyróżniony Nagrodą Zespołową I stopnia

Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za pracę zespołową pt. „Województwo Poznańskie. Zagadnienia geograficzne i społeczno-gospodarcze”.

Odszedł od nas zasłużony leśnik, oddany bez reszty sprawom ochrony przyrody.

Cześć Jego pamięci!

Bohdan Kielczewski